

7. Lied Van De Arme Mensen

't is droef om te constateren
maar 't is realiteit
dat wij nog accepteren
de plagen van den tijd
de machtigen regeren
ze vliegen naar de maan
Wij leven om te sterven
en daarmee is 't gedaan

De wereld wordt vergiftigd
en wij creveren mee
al zijn er wel protesten
we zwijgen voor ons pree
De stroom kan niet meer leven
ziet zwart gelijk de nacht
de lucht is niet meer 't asemen
en 't landschap is een klacht

G'hoort veel over vooruitgang
al jaren aan een stuk
maar als dat moet gebeuren
ten koste van 't geluk
van de miljoenen slaven
die nog altijd bestaan
dan is 't een platte leugen
en moet ze van de baan

We zouden willen roepen
met heel onze laatste kracht
gunt ons een beetje leven
we spreken niet van macht
't is boter aan de galg
ze lachen met ons lot
En horen ze dees lieke
ze zeggen die zijn zot

D'er was toch nog een leven
een leven voor de dood
waar is dat dan gebleven
begrijpen we 't dan nooit?
laat ons het maar proberen
het zal misschien wel gaan
dees lot te refuseren
of 't is ermee gedaan